

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága dr. Pintér Gyula pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek jogtanácsos által képviselt Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata tárgyában a Kaposvári Munkaügyi Bíróságon 6.K.327/2009. számon indított és a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 2010. február 5. napján kelt 6.K.327/2009/16. számú ítéletével befejezett perében a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 6.K.327/2009/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt felülvizsgálati eljárási költség címén fizessen meg 10.000 (Tízezer) forintot az alperesnek.

A pervesztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Regionális Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság a 2009. április 1-jén hozott elsőfokú határozatával elutasította T-né N. G. rokkantsági nyugdíj megállapítása iránt előterjesztett kérelmét. A határozat indokolása azt tartalmazza, hogy az igénylő nem jogosult a kért ellátásra, mivel a Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet elsőfokú orvosi bizottságának szakvéleménye szerint az egészségkárosodása 40%, amely nem éri el a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban: Tny.) 36/A. § (1) bekezdésében meghatározott legalább 50%-os mértéket.

A nyugdíjbiztosítási igazgatóság igazgatója a 2009. május 8-án kelt másodfokú határozatával T-né N. G. fellebbezését változatlan indokolással utasította el az RSZSZI másodfokú bizottságának szakvéleményére hivatkozással.

T-né N. G. a társadalombiztosítási határozatok bírósági felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében az alperes által megállapított egészségkárosodása mértékét vitatta. Az alperes a határozatokban foglalt indokolást fenntartva a kereset elutasítását kérte.

A Kaposvári Munkaügyi Bíróság a 6.K.327/2009/16. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő (ISZKI Intézete) az RSZSZI orvosi bizottságaival egybehangzóan értékelte a felperes egészségkárosodását. Figyelemmel arra, hogy a perben megkeresett ETT "felülvéleménye" megegyezett a szakvéleménnyel és azt a szakmai szabályokkal összhangban lévőnek minősítette, a munkaügyi bíróság azt állapította meg, hogy a felperes egészségkárosodásának a mértéke nem éri el a jogszabályban meghatározott legalább 50%-os mértéket, tehát az alperes nem sértett jogszabályt a határozatai meghozatalakor. Nem értékelte az ügy érdemét befolyásoló jelentőségűnek, hogy a szakértő intézet 40%-ban, az ETT pedig 42%-ban állapította meg az egészségkárosodás mértékét. Az ETT szakvéleménye alapján rámutatott arra, hogy nem minden betegség, illetve annak maradványtünetei eredményezhetnek számszerűen értékelhető egészségkárosodást.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet megváltoztatását és a kereseti kérelemnek megfelelő határozat meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az ítélet ellentétes a Pp. 206. §-ában foglaltakkal, mert a bíróság az ETT hiányos szakvéleménye alapján, okszerűtlenül állapította meg a tényállást. E körben arra hivatkozott, hogy a szakértők szerint 12%-os mértékű baleseti eredetű egészségkárosodása van egy koponyasérüléssel járó üzemi balesetből eredően. A perben kirendelt szakértő azonban az egészségkárosodásnál figyelembe vett betegségek között erre a sérülésre nem hivatkozott, hanem ettől nyilvánvalóan teljesen eltérő bőr, asztma és mozgásszervi megbetegedést állapított meg és ezek együttes eredményeként rögzítette a 40%-os egészségkárosodást. Az ETT teljes körűen elfogadta a szakértő véleményét anélkül azonban, hogy - a felperesi indítvány ellenére - kifejezetten számszerűsítve is értékelte volna az össz-szervezeti egészségkárosodás körében a koponya sérülést. A felperes álláspontja szerint ugyanis, az ISZKI Intézetének szakvéleményében feltüntetett eltérő jellegű megbetegedések alapján meghatározott 40%-os mértékű egészségkárosodáshoz hozzá kellene adni a

koponyasérülésből származó 12%-os baleseti eredetű egészségkárosodást és ebből adódóan 52%-ban kellett volna megállapítani az egészségkárosodás mértékét.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelemben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, az RSZSZI és a perbeli szakértők egybehangzó szakvéleményeire hivatkozással.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 206. §-ára alapított felülvizsgálati kérelmet illetően a Legfelsőbb Bíróság több határozatában kifejezésre jutó gyakorlata szerint a jogerős ítélet csak abban az esetben támadható eredményesen, amennyiben a bíróság az ítélet indokolásában kirívóan logikátlanul, iratellenesen, a rendelkezésre álló bizonyítékokkal alá nem támasztott tényállásra alapítva hozta meg a határozatát.

A perben kirendelt igazságügyi orvosszakértői intézet a szakvéleményében 40%-os mértékű egészségkárosodást állapított meg a felperest illetően. A szakvélemény melléklete tartalmazza az egyes - felperes esetében fennálló - megbetegedésekhez társítható egészségkárosodás mértékeit. A szakértő azt is rögzítette, hogy mindezek alapján, az egyéb betegségeket is figyelembe véve a felperesnek legfeljebb 40%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodása van.

A szakértő - a felperes indítványára - kiegészített szakvéleményében 12%-os mértékűnek határozta meg a felperes üzemi baleseti eredetű egészségkárosodását, amely megfelel a korábbi szakvéleményekben megállapított 20%-os munkaképesség csökkenésnek. A szakértő fenntartotta a 40%-os mértékű össz-szervezeti egészségkárosodás megállapítását, arra hivatkozással, hogy a koponyasérülést - függetlenül a baleset jellegétől - értékelte az össz-szervezeti egészségkárosodás meghatározásakor és ez alapján a felperes nem rokkant.

A bíróság által kirendelt ETT szakvéleményét illetően a Legfelsőbb Bíróság elsődlegesen rámutat arra, hogy a 2005. évi XLVIII. törvény alapján módosított eljárási szabályok következtében 2006. január 1-jei hatállyal az ETT szakvéleménye nem minősül felülvéleménynek, az egyenrangú a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértő, vagy szakértői testület véleményével. A Legfelsőbb Bíróság e jogszabályváltozásra figyelemmel értékelte az ETT által a perben készített szakvéleményt.

Az ETT szakvéleménye, figyelemmel a Szakértői Intézetének szakvéleményére nem minősül aggályosnak és nem tartalmaz olyan hiányosságokat, amelyek megkérdőjelezhetik az arra alapított érdemi döntés jogszerűségét. A szakvélemény az orvosi dokumentáció között felsorolja a felperes 1994-ben történt koponya sérülésével kapcsolatos adatokat, ezen kívül utal azokra a korábbi eljárások során készült szakvéleményekre, amelyek a 20%-os üzemi baleseti eredetű munkaképesség csökkenést állapítottak meg és a felperes betegségeinek részletes felsorolásánál is hivatkozik a jelzett sérülésre. A szakvélemény az üzemi balesetből eredő egészségkárosodás mértékét 12%-ban és az össz-szervezeti egészségkárosodást - egyetértésben a perben rendelkezésre álló többi szakvéleménnyel - 40%-ban határozta meg. A szakvélemény magyarázatként azt is tartalmazza, hogy nem okoz minden egyes betegség, vagy annak maradványtünete számszerűen értékelhető egészségkárosodást.

A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a szakértők által meghatározott és az Intézet szakvéleményében feltüntetett százalékos meghatározások nem szükségképpen adódnak össze. A szakértők ugyanis ún. össz-szervezeti egészségkárosodást határoznak meg, amely során a megállapított egyes betegségekhez társuló százalékokat nem matematikai alapon adják össze, hanem a vizsgált személy teljes állapotához képest azon adatok segítségével határozzák meg valamennyi betegség együttes hatását. Erre tekintettel nem alaposan támadta a felülvizsgálati kérelem a szakvéleményeket, illetve az üzemi baleseti egészségkárosodás értékelését a többi betegségre figyelemmel.

A munkaügyi bíróság a közigazgatási eljárás során keletkezett szakvéleményekkel egybehangzó két perbeli szakvélemény alapján jogszerűen és megalapozottan állapította meg a tényállást. A Legfelsőbb Bíróság annyiban módosítja az ítélet indokolását a fentebb kifejtettek szerint, hogy az ETT véleménye nem felülvéleménynek, hanem szakvéleménynek tekintendő.

A munkaügyi bíróság az ügy érdemi elbírálására kiható jogszabálysértés nélkül hozta meg az ítéletet, ezért azt a Legfelsőbb Bíróság hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

A pernyertes alperes felülvizsgálati eljárási költségére vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. §-án alapul.

A perveztes felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 87. § (2) bekezdése alapján határozott.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a Tny. 81. §-a alapján a magyar állam viseli.

Budapest, 2011. február 21.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírószági írnok